

АБОНАМЕНТЪ:

За България, за 6 м. — 7 л.

За странство . . . — 14 л.

Единъ брой 10 ст.

ВЪСТНИКЪ ДОБРУПЪТЪ

ОРГАНЪ НА ЦЕНТРАЛНИЯ ДОБРУДЖА И НАРОДЕНЪ СЪВЪТЪ

Мализа понеделникъ, сряда и петъкъ

Дългътъ на народното прѣдставителство. — Събитията въ Русия. — Заслуженъ поздравъ. — Положението въ Русия и ходътъ на прѣговоритъ за примирие. Боеветъ въ Фландрия. — Гласътъ на добруджанцитъ. — Свикването на Добруджански конгресъ въ Бабадагъ. — Трауръ.

Дългътъ на Народното Прѣдставителство

По случай откриването на парламентарната сесия

Въ статията си „Народното Собрание и Добруджа“, ний отправихме позивъ къмъ нашитъ избраници да издигнатъ мощенъ гласъ за Добруджа, като заговорятъ съ чувствата и тежестта на освободителната армия и добруджанското население. Нашитъ очаквания не се сбъднаха, а това ни силно огорчава. Дниътъ минава, събитията се движатъ съ магическа скоростъ, ставатъ съдбоносни нѣща и ний нямаме всичкото основание да се страхуваме да не бъдемъ изпрѣварени. Какво нещастие ще бъде за нашето отечество, ако послѣдниятъ часъ ни завари неподготвени и неотърсени отъ нашата инертност! Не заспивайте на лавритъ на побѣдитъ, защото враговетъ ни се готвятъ да скриятъ търни въ тѣхъ, за да ни ободатъ и утѣвятъ. Бидете единодушни и готови да поддържате кървавото дѣло на ония, които по поля и чуви още отстояватъ правата на България. Васъ, народни избраници, тѣ оставиха по домоветъ си, за да ги бранитъ въ дипломатическата война. А ти приближава отъ нейното начало ни дѣлатъ не дни, а часове.

Моментътъ не е още загубенъ, въ дѣлото губи съ всѣхъ измината въ бездѣйностъ минута. Народътъ отъ окопитъ нече повече, освѣтъ да чуе, че неговитъ вопнежи намиратъ мощенъ изразъ въ свѣщената ограда, гдѣто витае духътъ на нашитъ строители отъ близкото минало. Покажете се тѣхни достойни наследници и доважете, че знаете като тѣхъ, даже и прѣдъ угролата на стърхъ, която не веднѣжъ ни е душила, да отстоявате наизата на оня народъ, който като вихрена хала се дигна прѣди двѣ години, за да се хвърли въ общия катаклизъмъ за своето многострадално отечество. Българскиятъ войникъ и цѣла Добруджа отправятъ погледа си къмъ Васъ и чакатъ вашата мощна дума, която е силна и властна, като неукротимитъ урагани. Ний искаме отъ Васъ да се вслушате въ народния гласъ, който днесъ не е нищо по-малко отъ гласа Божий.

Забравете за житъ дѣлничитъ си грижи и излѣзте между самия народъ, за да му обясните стражовитостта на добруджанския въпросъ, въ му заговорете искрено и безъ демагогии. И когато го запитате, нека ли той, слѣдъ като обсипа съ скъпи кости роднитъ добруджански равнини и издигна безчетни братски могили на загиналитъ герои, да сѣкне за винаги съ тоя кѣтъ и жѣлае ли, слѣдъ като гни години подъ редъ въ влажнитъ окопи, да завѣщае на своитъ дѣца едно кърваво наследство, ний отгатваме неговия отговоръ. Той ще бъде изтрѣснатъ изъ неговата прѣтѣлница отъ тѣта душа, въ ще бъде въренъ наразъ на ораменото му сърдце.

Тоя народъ заслужава високата честъ на вашето посѣщение. Неку трѣбва открито да се обясни, каква наистъ застрашава България отъ допушането да стѣни повторно рокирки кракъ на дѣсна брѣгъ на историческия Дунавъ. Не е въпросътъ, какъ ще се очертае сухата ни граница, защото ако днесъ ти бъде къмъ Силистра — Дуракъ-кулакъ, утрѣ може да се прикѣсти къмъ Тутраканъ — Балчикъ, а други денъ задъ Варна — Шуменъ — Русе, Поплъзовени-та кѣма да иматъ край, опасността ще ни думи и толкова желаното спокойствие нѣма да настѣпи. А ний имаме упованието, че тоя народъ нѣма да сѣкне

съ деленитъ си надѣжди за спокоенъ животъ и мирно развитие на Балканитъ. Ний познаваме неговитъ ясни мисли, неговата здрава логика и сме съ пълна вѣра, че той нѣма поменъ отъ замисль да завѣщае на своитъ синове едно трѣпливо, неспокойно, опасно съ кървави борби бъдаще. Но тѣя истина е пуждно да му се каже открито, за да чуе неговия гласъ, който ний мощно да подемете въ свѣщената ограда, за да се равнесе по вси страни.

Елате и между самото Добруджанско население, за да чуе на нѣсто неговитъ болези и копнежи. То е готово да повтори прѣдъ васъ открито онова, което съ малко думи изразява въ своитъ безброй телеграми до свои министри прѣдседател и до прѣдседателя на родното си Народно Собрание. Вий ще се оследате въ неговата искрена българска душа и ще настрѣжете отъ болези на сърце. То ще Ви каже открито, че е готово на нови жертви и изпитания, за да отстои каревата му свобода и, ако Богъ го изостави, ще прокуди женитъ и дѣцата си отъ тая проклета земя на чужда завистъ, за да ги изпрати некими недрѣги въ прѣрѣднитъ на майка България да бродятъ родни кѣтове съ проклѣтие на уста противъ оня народъ, който изпрати армията си да го освобождава. А тѣ, адрѣхитъ български синове, ще останатъ да сложатъ своитъ страдални кости при гробовѣта на своитъ ясни освободители, герои, при своитъ дѣца и бащи, за да ний отнесатъ въстѣта за родната изневѣра и за изгубения край. Елате да чуе, какъ той копиѣе за българска управа въ своя домъ, прѣсѣтитъ на разорения и жертви. Тоя народъ цѣла година и половина изпитва ужаситъ на войната, разори своитъ огнища и тежнѣе за една установена властъ, която да не гледа на него, като неприятели, отъ окупирана вражеска територия, а като на равенъ братъ. Той иска вече ония бащински грижи, на каквито се радва гражданина отъ отечеството — майка. Него го гнетѣ немотията и глада; той изнемогва отъ изключителния режимъ, който днеска го думи и трови. Той вика противъ зонитъ, защото тѣ сковаватъ неговия националенъ духъ и развитие; тѣ посятъ само неговото изнемогване.

А тоя народъ заслужава по-друга участъ. Това се пада Вамъ да го покажете и да издигнете своя мощенъ гласъ, рѣшени да го баложите. Незабравяйте, найрай, че Добруджа е гранитния економически стѣлбъ, на който България се нуждае да се облегне здраво въ близкото бъдаще, за да се справи съ потопенната и разоренната отъ страшната война. Бажете открито, какъ другѣ бихте намѣрили тая подвѣрена?

На Васъ, народни избраници, тежи маченъ дългъ, но дългъ благороденъ, защото е дългъ къмъ цѣлокупния български народъ, на оня страдаленъ отъ вѣкове народъ, който похрѣзва вече на наши рѣчи по-натѣтъшното водене на борбата, която до днесъ бѣше кървава, а утрѣ ще бъде дипломатическа. Бидете готови и отстойте достойно завѣтитъ на миналитъ дѣнци, за да се покажете достойни за лѣтитъ кърви и даденитъ безкрай жертви по роднитъ земи. Излѣзте съ заслугитъ на родната армия върху политическото борбище, което иде, бързо настѣпва. Не чакайте събитията да Ви прѣдварятъ, защото тѣ може да повалятъ не само васъ, но и България. А тогава ще бъде кѣсно да дѣришъ отговорности и непростени грѣшки. Па и какво ще ползува това нашето отечество?

Военни новини.

Македонски фронтъ. Западно отъ Витола по високитъ позиции въ завоя на Чорна и въ Мъгленско, мажнотъ с. Градешница оживената артилерийска дѣйностъ продължава; въ долината на Вардара и Струма, аеропланна дѣйностъ.

Добруджански фронтъ. При Исакча пущена прѣстрѣлка.

Западенъ воененъ театръ. Група армия на Баварския прѣстолонаследникъ. Въ Фландрия артилерийски огънь между гората Хуткулстеръ и Цандвордъ биде засиленъ отъ обидъ насамъ. При Каманделъ сѣщия д. о. стѣгна до голѣма сила. Тѣ се увеличѣи и по двѣта брѣга на Скарпъ. На бойния театръ при Камбре атакѣтъ се прѣдвѣщавала още на разсѣване отъ силенъ артилерийски бой. Англичанитъ на совахъ атакѣтъ се, засилени чрезъ паново и Марани въ боя дивизия, сѣрѣшу Вурлонъ, Фонтенъ и доирашитъ се до тѣхъ наши позиции. Западно отъ Вурлонъ англичанѣтъ атака, прѣдвѣщувани отъ бронирани аеромобили, бѣха осуетени отъ нашия огънь. Между Вурлонъ и Фонтенъ неприятелѣ навѣнѣ слѣдъ нѣколко безуспѣшни атаки въ нашата отбранителна зона Вурлонъ и Фонтенъ бидоха за кѣсо врѣме изгубени. Намаленитъ въ силния бой англичанѣтъ частѣ ерѣшнаха силната контра атака въ нашата пѣхота, която стѣе отъ неприятелѣ дѣтъ села и отхвърли неприятелѣ въ гората Вурлонъ. Въ наши рѣки оставаха повече отъ 200 лѣвѣника и едно количество картачници. Силния огънь нѣмѣлъ съ настѣпване на тѣмни нѣте; нѣстинитъ пѣхотни сражения продължава до кѣсно врѣмѣ по нѣщѣ.

Група Армии на Германския прѣстолонаследникъ. Сѣверо-западно отъ Лауре неприятелѣ остави при едно несполучливо прѣдприѣтие пѣхотници, въ нашитъ окопи. По источния брѣгъ на р. Мюза артилерийската дѣйностъ се засили прѣдъ обидъ, обаче прѣмина по обидъ въ укрѣпенъ обезопасителенъ огънь.

Група Армии на Херцогъ Албрехтъ. Сѣверо-западно отъ Номени свѣли французѣтъ отдѣления нападнаха нашитъ линии, обаче бѣха отбити чрезъ рѣко-нашенъ бой.

По море. Берлинъ. Официална. Въ запретената зона свола Англия сѣ унищожени отново 12,000 тона бруто. Между тѣхъ единъ въорѣженъ параходъ съ 5000 тона.

Г. Годоровъ.

Събитията въ Русия.

Русиятъ казанъ жпѣи. Той при непрѣкъснато още отъ нѣрѣнтъ мартенски дни. Положението въ Русия отъ тогава всѣки денъ е неспокойно. Това се дължи на още непрѣмѣлѣната революционна ферментация.

Стариятъ царски режимъ падна като гнила круша, подъ тежестта на собствената си прѣдѣйностъ, при слабата съпротива на новитъ сили. Отъ тогава до сега, революцията е въ рѣшителната си фаза; кой да взема командата на живота на новия политически редъ. Претенденти има много. Работническото е на прѣро мѣсто. То сѣща, че изключително нему се пада шѣстивата конституция, а е помѣло стария режимъ на развратения самохѣржавецъ. Сѣриозенъ претендентъ е сѣщо лѣвата буржуазна демократия. Работническото въ своята сѣрѣда не е единодушно.

И въ руската революция, както и въ по-голѣмитъ френска и английска революция, логическиятъ край е необходимъ, за да се омири, захѣрѣшино положение. Обединенитъ революционни сили, въ дѣнитъ на обща борба противъ старитъ власти, слѣдъ като послѣднитъ бѣдѣтъ провалени, се прѣдѣватъ на борби помежду си, за овладевателно завладѣване на властѣта, въ господство въ стравата. Тоя процесъ на развитие прѣживѣва руската революция. Ти неможа да го избѣгне. Остротѣта

на противоречията на обединените фактори сръбчу паризма, още на другия ден след изгнанието на бившия цар, излязоха на повърхността на руския живот и търсят своето разрешение.

Руският работнически съюзът в своята история има сила и безсмислен е умадената история на неминувания исторически фазис на революцията. Съюзът беше най-голямата сила в мартенските дни, защото организираните работници маси бяха най-дътелна и смелна между действителните лица в драмата на руската революция. Съюзът беше главата на работническото, организирано и неорганизирано. В периода на отрицанието и разрушаването на старите форми на управление, Съюзът имаше равенство на своята енергия. Но неумолимо опита на положителната работа, защото хората му бяха израсли на страна от „проклетата“ буржуазна власт, само в опозиция, с талантите да критикуват и отрицат. В руското работническо, действително, тия качества за отрицателна и разрушителна дейност бяха на върха на развитието си, защото стария царски режим беше една масивна организация, която само притесняваше свободния дух и развитие, и всъщност организационна работа на пръвостепенните революционни елементи отвориха бързо само ват да рухне тая тирания.

Възрус революционните сили надали нитога се не питали, как ще организират политическата власт, ако не смятаме писанията по утопията за реда на бъдещото общество. Само тая слабост докарва детронирането на всевластния работнически съюз, който беше истински наследник на всевластния цар. Наследодателят падна най-вече от собствената си мизерия и развратност, а наследник — от липса на политическа мъдрост и методичност за управление. И тъй не може да се изтъква бързото състояние на съюза в разобличаване на конспирация на министерства, плодове на компромиси, на които малко преди това, еднакво меншевик и болшевик, бяха обявили война.

Първото временно правителство беше онова на Львова и Милюкова, което имаше изключително буржуазен характер. То беше първия смъртен гръб на съюза. Правителството държеше водител на управлението и направляваше развитието на събитията по своя общи смисъл; то насърчи силите на пръвостепенния контраприврател, който претнават си сили, окуражи ги; допусна промисването на златните английски и французи маси и ободри смелостта на старите пълкове със своите империалистични изявления в възвращащата политика на революционна Русия.

Съюзът се усети и стигна при съвременните факти. Историята на гражданските разприци пламеше най-много съюза с призраците си. Младенчеството и политическата незрялост на революционерите докарваха до такъв ред нещата.

Съюзът беше все още силнее. Практическият кадетски лидер Милюков разбираше хода на събитията. Той излязе и си остави достойно заместник — Керенски, който представляваше трудовият. Керенски не беше опасен, защото Милюков предварително беше успял да го обезвреди, както мечкарят правят със своите страшни четверенги, на които вадат злати. Властта е съблазнителна. Но не лесно се наклонява човък. Червеният на разложението работниче в сърдцата на силните трудови; него убие ларината и огнената ръч на Керенски.

Керенски развлича славата на съюза. Той излязе твърд съюз: вдигна ръка и сакт се коронясал, постави си венеца на самодържавца и диктатора на челото. Въз кажи ли не конференции и конгреси той не се мача да намъри санкция на своето самовластие, по не успя. А защо му беше необходимо това? Още съзнателно на социалистически догми, въ които беше израснал, не бяха го напущали; нмък той можеше рѣшително да остане самодържавец, ако беше се простил със мисълта да организира конгреси и сбирки за своето миропомазание, въ които удобно се промъкваша и напастиваха омиа, които го прѣсѣдѣваха. Буржуазната демокрация му рѣкопѣскаше. Тя се въодушевѣваше от послѣднитѣ — обезсмѣването на съюза, без да държи на главната амбция — на личността. Керенски, обаче, отиде твърд много далече, а от друга страна, остана без своята срѣда, на която се опираше. Той се огледа и видѣ, че висн между столовете на буржуазната демокрация и на меншевикитѣ. Опита се да продължи съществуването си въ примиренето на двѣтѣ сили. Беше късно следъ уличния фарс на Горнилова, който остави впечатлението, че Керенски е самъ неговия авторъ. Популярният му другаръ и сѣпартизанъ Черновъ го напусна и отиде въ съюза до голѣмитѣ фигури на Чайковъ, Церетели и Скобелевъ, които, вѣто казаше се грѣшници, усмѣно работѣха за възстановяването авторитета на съюза. Послѣднитѣ имаше нова мисѣль — мисѣльта на болшевикитѣ. Керенски беше забравилъ много нѣщо отъ социализма, не трѣбваше, обаче, да забравя правото учение за диктатурата на развитието и за силата на противорѣчиата. Много се отдалечи отъ прѣдсѣдатѣ на революцията; миръ, земя и свобода. Въ буржуазното си желание да види силна руската държава, безъ да подбѣри изтищата за това, той всѣкъдневн се самоуубяваше. Той повѣка повече отъ възможното, да създаде силна Русия съ продължаване на войната, която войската не искаше, а послѣдната отдавна беше една сбирница отъ хора, а не дисциплинирани и съ духъ солдатски редове.

Погрозитъ при Рига и Сѣверното море дойде на врѣме. Вжееграчѣтѣ свърши комичната си роля да

прави чудеса отъ нищо. Ленинъ, който беше скритъ и избѣгваше сѣда на Керенски, е сега славата на съюза и на новия редъ. Ленинъ само беше скритъ, но подъ земята работѣше вътрѣски; той покои коренитѣ на врѣмѣното правителство и на Керенски.

Крайнитѣ лѣнчари на социализма сѣ на власт въ Русия. Отрицателитѣ на властта въ буржуазния съюзъ, управлѣватъ. Богъ да прости теоритѣ за безвластното и социалистическото общество. Държавитѣ не сѣ сѣва, както теоритѣ, а факти, които извадъ управление. Ленинъ управлява. Такава е сѣдбата на неизменнитѣ противорѣчия. Ленинъ прокламира близък демократичен миръ, земя, хлѣбъ и свобода. Той е съ духа на руската революция, но още незакрѣпналъ. Създа измѣната на умѣренитѣ на духа на народитѣ и на врѣмето, крайноститѣ идватъ сами. Както и да е, но послѣднитѣ събития въ Русия, безразлично дали ще укрепне властта на Ленинъ, сѣ голѣмъ урокъ за всички въ Русия: миръ и миръ, а послѣ всичко друго. Въ общата дѣятелност на Съюза за мира, Ленинъ е единъ добъръ прѣзѣтъ. Ако отъ рано дѣйствува смѣло, въ дѣлото на миръ ще се направятъ голѣми крачки. До кога ще лѣе пѣтелитѣ на болшевикитѣ, това ще покаже близкото бъдѣще на съзнанието въ уличитѣ на Петроградъ. Едно е истина, че днѣтъ на болшевикитѣ пѣва да отидатъ до червѣната заря на бъдѣщото общество. Дълго врѣме още ни прѣдстои „грѣшнитѣ“ буржуазенъ животъ. Нужна е още вътрѣшната сила въ държавитѣ. Тя е патентъ на сегашнитѣ врѣмена. Създава се съ тѣмъна и търпение. Съ тѣя добродѣтели, на насъ българитѣ, ни прѣстои да изградимъ силната държава на обединената ни народност, за да съществуваме, защото такъвъ е съвремененъ законъ на живота.

ОТЗИВИ

Заслуженъ поздравъ.

По поводъ напечатаната въ в. „Маръ“ статия за Добруджа на Борисъ Вазовъ, вѣстоизданиа сѣ му отпращава слѣдния прѣзѣтъ.

Господину Борисъ Вазову,

Отъ името на членовѣтъ на читалище „Изворъ“, въ гр. Бюстенджа, изпращае Ви нашия прѣзѣтъ на безпрѣдѣлна признателностъ за мощната защита на общата наша кауза, подета отъ Васъ чрезъ перото, защита която е колкото на врѣмѣна, то лѣкова и силно убѣдителна, която неминемо ще доведе до успѣхъ, защото това е волята на насъ добруджанци, това е волята на нашитѣ брата, българи, това е волята на справедливия Богъ!

Нека се знае тамъ, гдѣто трѣбва, че нивака земна сила не е въ състояние да ни прѣпрѣчи пакъ на нашето обединение и, както и да бѣде тѣ, ще бѣде паметна отъ фурията на единъ народъ, народъ съзнателенъ въ своитѣ заветни идеали и въ своето прѣдпѣдление и че сме твърдо рѣшени, народъ и правителство, Добруджа до устията дунавски, да запазимъ само за България.

Дерзайте прочее напредъ, Вий апостоли на перото! Настапайте е момента да развѣйте високо знамето, изпоскано отъ вражески куршуми, за да чуе и види съята, че българина, станалъ здраво на позѣтъ си, не е разположенъ вече никому да позволи да рѣже здравото месо отъ неговитѣ здрави мисли и че готви юмрукъ съкрушителенъ томува, който би дрѣзналъ на това.

Прѣдсѣдателъ на читалището М. Ничевъ.

Изъ чужбина.

(И. Т. А. и радиотелеграфа).

Положението въ Русия и мирнитѣ прѣговори.

Вие на. Разгледайки нотата на руското правителство до дипломатитѣ на съглашените, както и настапѣната, дадени на генералъ Духонинъ, в. „Фрейденблатъ“ изтъква, че австроунгарскитѣ и германски военни власти още не сѣ получили прѣдложение за примирие и казва: Нѣма съмнѣние, че руското правителство сериозно мисли да почне прѣговори за миръ и да сключи незабавно примирие. Съ своето поведение централнитѣ сили доказаха, че сѣ готови въ всѣки моментъ да сключатъ почетенъ миръ. Принципитѣ, изложени отъ руското правителство въ нотата му до дипломатитѣ на съглашените за сключаване на примирие и почване прѣговори за миръ сѣ такива, че за насъ не прѣдставляватъ никаква прѣтна за приенането на руското прѣдложение. Обаче положението въ Русия не е още улеснено. Отказътъ на Духонинъ да изплати заповѣдта на правителството показва, че между главното командване на руската армия и правителството има голѣмо недоразумѣние. Ще видимъ, дали кабинетътъ на Ленинъ ще бѣде въ състояние да прозвара волята си въ армията.

„Фрейденблатъ“ се налѣва, че трудноститѣ ще бѣдатъ скоро прѣдолени.

Копенхагенъ. — Нѣ „Националь Тидинде“ съобщаватъ отъ Хапаранда: „Хуфондс адбладотъ“ се учи, че английското посолство напуснало на 23 ноември Петроградъ и минало прѣзъ Выборгъ. Отъ тогава нѣма извѣстия за него. Прѣдполагатъ че посолството било задържано въ Финландия.

Берлинъ. Официална „Берлинске Тидинде“ прѣдава въ вчерашния сѣ брой единъ слухъ отъ Лондонъ, споредъ който генералъ Лудендорфъ заминалъ съ многоброенъ щабъ за руския фронтъ. Този слухъ е безоснователъ. Генералъ Лудендорфъ се намира при войскитѣ на западния фронтъ.

Ню Йоркъ. Малко се, че Царъ Николай сполучилъ да избѣга въ Япония отъ Тоболскъ прѣзъ Харбинъ.

Стокхолмъ. Споредъ Петроградския вѣстникъ „Правда“ числото на градоветѣ, които се присѣдиняватъ къмъ болшевикитѣ нараства. Къмъ тѣхъ се присѣдинили още градоветѣ: Някий Новгородъ, Харковъ, Самара, Саратовъ, Ростовъ, Казанъ, Мясскъ, Ревалъ и Таблинъ. Всичкитѣ чиновници по външнитѣ дѣла ще бѣдатъ уволнени, ако не приематъ длѣжноститѣ си до 30 ноември включително. Съюзътъ на народнитѣ комисари приготвявалъ монополизирането на частнитѣ банки отъ страна на държавата.

Вашингтонъ. Руския пълномощенъ министъръ Вахметиевъ сѣ подѣлъ оставката.

Роттердамъ. в. „Дейли Хроникелъ“ узнава отъ Петроградъ, че Украйна биде провъзгласена за република.

Петербургъ. Троцки е отпратилъ до Вакъванъ писмена молба за освобождаването на двамъ интерпретирани въ английски руски поданици. Въ противенъ случай ще бѣдатъ взети сѣжитѣ мѣрки сръбчу шампашитѣ се въ Русия англичани.

Стокхолмъ. Правителството на болшевикитѣ продължава да публикува тайнитѣ договори, въ които става рѣдѣбата на съята и потасичеството на многобройни народи.

Ню Йоркъ. Извѣстието за избѣгването на бившия царъ Николай не се потвърди.

Новия канцлеръ прѣдъ Райхстага.

Нагелъ. Канцлерътъ графъ Фонтъ Херглингъ ще държи утрѣ, четвъртъкъ въ 3 часа следъ обѣдъ встъпителната си рѣчъ въ Райхстага. Той прие въ срѣда всички партийни водители заедно. Дѣйствителнитѣ полски партийни водители, наедно съ бившия народенъ прѣдставителъ Паршевски, пристигнаха въ Берлинъ по случай откриването на Райхстага. Въ сѣбота трѣбва да се състои първото формално заседание съ партийнитѣ водители на райстага. Публикуванитѣ отъ болшевикитѣ тайни документи ще бѣдатъ съобщени въ германската прѣса.

Папата не билъ изпратилъ новъ позивъ за миръ.

Лугано. Споредъ туканитѣ вѣстници в. „Обсерваторъ Ромѣно“ съобщава, че билъ опълномощенъ да опровергае извѣстието, какво Св. Прѣстолъ отпратилъ или билъ на пътъ да отпрати новъ позивъ до воюващитѣ или до една група отъ тѣхъ.

Мичногитъ при образуването на кабинета въ Полша.

Варшава. Рпоредъ „Прѣгледъ Нораниа“ прѣсворитѣ на министъръ прѣдсѣдателъ г. Кухаржевски за съставянето на кабинета върватъ бавно. Г. Кухаржевски полата усилия да привлече хора отъ разнитѣ партии и за тази пѣль се стрѣжалъ да се споразумѣе и съ групитѣ отъ междупартийния клубъ. Прѣдъ видъ на това желание на Кухаржевски, тѣзи дни членовѣтъ на клуба имали сѣвѣщане. Въ лѣвитѣ партии изглеждало, че съществува разположение да се поддържа правъ, при условие, че регионския съюзъ ще разрѣши най напредъ въпроситѣ, относаци се до полскитѣ въоръжени сили. Както казватъ, послѣдната листа на кандидатитѣ щѣла да прѣтърпя още значителни намѣненя.

Програмата на съглашенския воененъ съюзъ.

Амстердамъ. Канцелсбладъ се научава отъ Лондонъ. Междусъюзническитѣ воененъ съюзъ, който ще се състои идущата седмица, ще разгледа въпроситѣ за съдѣйствието на флотитѣ на централна и южна Америка, на Англия и Съединенитѣ щати, за продоволствието на съюзницитѣ, за мѣрѣитѣ противъ водената отъ Австро-Унгария подводна война въ адриатическо море, за съглашенитѣ съ Швеция и Испания по въпроса за блокадата и за похощта, която ще се гаде на Белгия следъ войната.

Катастрофа въ Швеция

Стокхолмъ. Голѣмитѣ градски хали, въ които се намираше почти пѣль запасъ на месо на цѣлата зима, изгорѣха.

Избирателна реформа въ Пруния.

Берлин. Въ пруския ландтаг бидоха внесени три законопроекта: Първият по изборитъ за втората камара, (камарата на депутатитъ) дава всеобщо, равно, непосредствено и тайно избирателно право на всички пруски граждани, навършили 25 години, които сж пруски поданици отъ 3 години. Това право се упражнява въ общината, гдѣто избирателътъ живѣе най-малко отъ една година. Военнитъ на дѣйстви. служба нѣматъ избирателно право. Лишени отъ него сж и поставенитъ подъ опекуство, обявенитъ въ фалитъ, тѣзи, които нѣматъ граждански права, които сж подъ полицейски надзоръ и тѣзи, които получаватъ обществена помощ, освѣтъ въ случай на болестъ. На сжщитъ условия може да бжде избираемъ нѣкои пруски граждани, навършили 30-години. За избранъ се сѣбта този, който е получилъ повече отъ половината гласове въ своята избирателна околия. Ако никой отъ кандидатъ не добие болшинство, става новъ изборъ между двамата кандидати, които сж получили най-голямъ брой гласове. 12. — отъ досегашнитъ избирателни околии, ще избиратъ за напредъ по двама депутати. Между тѣхъ сж голѣмитъ прѣдградия на Берлинъ. За въ бждеще вѣща избирателна околия ще може да избира по двама депутати, които се установи, ще броятъ на населението и надвишава 250.000 души. Още отъ сѣга броятъ на депутатитъ отъ 44 се увеличава на 455. За напредъ, по законодателенъ редъ, ще могатъ да се праятъ и други промѣни на избирателнитъ околии. Законътъ ще влѣзе въ сила още при идущитъ общи избори. Въ мотивитъ на законопроекта се изтъква, че тѣзи права ще се даватъ, като награда на народа за неговитъ жертви и за вѣрността му къмъ държавата, а сж единъ актъ на довѣрие къмъ изпитания прѣвъ войната народъ; така пруската корона теги послѣдствията отъ очитъ въ всеобщата война. Втория законпроектъ е за съставътъ на първата горната камара. Той намалыва 115 тѣхъ наследствени членове на 60 пожизнени, увеличава брой на депутати отъ селскитъ общини, провинциитъ, отъ земледѣлното, търговията, индустриятъ, университетитъ, техническитъ академии и черквитъ, като опрѣдѣля неограничени до сѣга брой на назначаванитъ отъ Краля депутати на 150 души. Общиятъ брой се увеличава отъ 387 на 510, безъ краевитъ принцове, които ще бждатъ назначени. Третия законопроектъ прави нѣкои измѣненія на конституцията, като разширява малко бюджетарнитъ права на горната камара, която до сѣга можеше да приема или отхвърля бюджета изцѣло, безъ да го измѣни и дава право на правителството, въ случай, че бюджета не бжде приетъ прѣди започването на бюджетната година, да продължава разходитъ за подържането на държавнитъ учреждения, за прилагане на гласуванитъ вѣче отъ камаритъ и за изпълнение на законитъ държавни задължения.

Добруджанци, намето се отъ прѣдателя и миникон. Намето се отъ ония, които услужаватъ въ аравовѣтъ на нашия вѣрѣтъ четворѣтъ оживѣ!

Добруджанци! фонда „Добруджа“ е прѣдпазена ченъ изключително за националната ни кауза.

Д. Нацевъ

ТРАУРЪ.

I.

Галина е вече отъ година въ траурно обѣкло. Нейното красиво лице, обсиано съ ясно свѣтлѣщи черни очи и коралови устни, бѣше прибулени съ черенъ чепберъ. Вѣсто благата усмивка, която като шарена перурда кацаше на пурпурнитъ бузи, лѣи се тъгитъ и разрушителната на щастieto — сѣрѣбъта. Вилѣящи бурни мисли, за отлетѣли слънчеви дни, за настоящи тъмни и кошмарни нощи ридалѣ и стихаватъ всрѣвъ разбитъ душа.

Верелетъ очичи на мили първенецъ още повече чѣтитъ и мѣчатъ душата и сѣрдцето. Тя гледи косичитъ му и слѣзи капатъ личицето, което единствено е останало като мѣлъ споменъ отъ любящия Персиянъ, отлѣченъ отъ ромѣнскитъ военни власти и пратенъ да се бже вѣрѣщу неговитъ братъ българъ.

Нитяи ужасни и люти. Браци поля покрити съ трупове и напоени изобилие съ кръвъ, скапа кръвъ на мѣли и близки до сѣрдцата.

Дойдоха дни на погрозъ и Галина съ ужасъ дочу,

Гласътъ
на добруджанцитъ.

София.

Министру Прѣдседателю.

По поводъ извѣщенiята Ви въ Народното събрание на 31 октомври т. г. по добруджанския въпросъ, ний жителитъ на с. Кара Харманъ, кюстенджанска околия, единодушно и настойчиво изказваме нашето съвременно искане прѣдъ Правителството и Народното събрание — тѣ въ най-близко вѣрме да провъзгласятъ присъединението хубавия на роденъ кѣтъ Добруджа до устнето на Дунавъ къмъ майка България. Готови сме съ послѣднитъ си сили и сѣрдцата да запазимъ изгнѣлата свобода върху нашата земя отъ ново покушение.

Прѣдседателъ на мѣстния народенъ комитетъ
Д. Лазаровъ.

София.

Министру Прѣдседателю, копие
Прѣдседателю Народното събрание.

По поводъ извѣщенiята Ви въ Народното събрание на 31 октомври т. г. по добруджанския въпросъ, ний жителитъ на с. Малъкъ Гаргалѣкъ — кюстенджанска околия, единодушно заявяваме, че сюръ за Добруджа, люлвата на първото Българско Царство, не може да става.

Искаме на вѣска дѣна, присъединението на дѣла Добруджа до устнето на Дунавъ къмъ майка България. Рѣшени сме да защитимъ съ всички сѣрдцата нашия роденъ кѣтъ отъ всѣко чуждо посѣгателство и не ще допустимъ никое чуждо владичество да тъпче свеценитъ гробове на хилдитъ доблестни, български сѣнове сложили геройски своитъ кости за нашето освобождение.

За населението на с. Малъкъ Гаргалѣкъ,
Прѣдседателъ на Мѣст. Народ. Комитетъ. Б. Колевъ.

Министру Прѣдседателю.

Прѣдседателю Народното събрание.

Понеже се пуска слухъ, че Добруджа ще бже на ново повърната на Ромѣни, ний жителитъ на с. Лункавица, безъ разлика на народностъ, повечето отъ насъ насѣла поробенъ, като видѣхме българското управление макаръ и за вѣсо вѣрме и то при изключителни обстоятелства, сме прѣдоволни отъ новия режимъ и при мисълта, че тукъ може да се върне чоквойския стражаръ, ний просто се ужасяваме. Ний най-искрено Ви молимъ, Господинъ Министре, да се застанете най-свѣргически и да не оставятъ да бжде повърната хубава Добруджа на чоквойска Ромѣния, понеже тя е съ кръвъ и жертви освободена, а за да бжде повърната, ще трѣба да се нине по нашитъ трупове, защото ние нещѣ позволимъ доброволно да бждемъ отново отлѣдени отъ майката България.

За жителитъ на с. Лункавица: кметъ
Замфиръ Амбазовъ.

София.

Министру Прѣдседателю,

копие Прѣдседателю Народното събрание.

Считайки се щастливи отъ справедливото и демократично управление, управлявано отъ българскитъ власти до днесъ въ Добруджа, отъ плодотѣтъ и несправимата благодатъ на което ний имаме удоволствието вече да вкусимъ, многократно сме заявявали и заявяваме, че желаемъ да бждемъ за винаги нераздѣлна частъ отъ майка България. Обаче въ извѣщенiята, направени въ камарата, се вижда, че прѣдъ мировата конференция въпроситъ за сѣверна Добруджа остава още неразрѣшенъ. Тази страна, люлката на Българското царство, частъ отъ която прѣди 40 години бѣ отлѣчена отъ майката ни родина, рискува като че ли да бжде хвърлена отъ пѣво въ рацѣтъ на ханцинитъ

и това, именно о, което измѣчва отъ ново днесъ наша, та четиредесетъ годишна робска душа. Ний, мѣчнѣскагъ граждани, безъ разлика на народностъ, днесъ единодушно и доброволно издигаме нашия протестъ, като апелираме къмъ Васъ, господа ръководители на българския държавенъ животъ, што при разрѣшенiето въпроситъ за Добруджа да бждете изразители на слѣдующитъ наши искрени желания и непоколебимо безвъзвратни рѣшениа:

1. Цѣла сѣверна Добруджа отъ старата Българска граница и до устнето на Дунава и морето да се присѣдини и остане за винаги въ състава на Българското царство подъ скиптарѣтъ на нашия нѣдѣръ владетель — Царѣтъ на всички българи, Негово Величество Фердинандъ I.

2. Заявяваме, че сме готови да изирѣмъ или се изселитъ отъ тукъ, но да не позволимъ никому да мързи бащиното ни огнище, оросено съ толкова обилно пролѣтата смещенаа кръвъ на нашитъ братъ освободители — българитъ.

Да живѣе прочее обединена и цѣлодушна България, да живѣе свободна и отърсена отъ робскитъ си вериги Добруджа!

За мѣчинското население,
Кметъ: Трифонъ Габровски.

София.

Министру Прѣдседателю.

Българското население на селото Текиръ-гюль, кюстенджанско, събрано днесъ да размѣни мисли по поводъ разискванieto на добруджанския въпросъ въ народното събрание, единодушно рѣшихме: заявяваме че най-настойчиво искаме присъединяването на цѣла Добруджа къмъ България и че сме непоколебимо рѣшени да не допуснемъ възвръщането на коварното и низко, ромѣнско владичество въ скѣпия нашъ роденъ кѣтъ, богато оросенъ съ благородната кръвъ на доблестнитъ синове на България.

За селанитъ на селото Текиръ-гюль: Т. Вѣчваровъ.

София.

Прѣдседателю Народното събрание.

Събрано днесъ българското население на село Текиръ-гюль, кюстенджанско, да обсъди повдигнатитъ въ Народното събрание добруджанския въпросъ, който повече отъ всичко интересува, рѣшихме: Най-настойтелно искаме присъединяването на Добруджа къмъ България и сме твърдо рѣшени до крайностъ да бранимъ скѣпчатъ нашъ роденъ край и да не допуснемъ коварния и мръсѣтъ влашки кракъ да поругае тоя жертвенитъ, богато облетъ съ дваждъ по скѣпчата за насъ благородна кръвъ на тѣя, които зная да мрѣтъ за единъ идеалъ, който, веднаждъ достигнатъ, ние съ знание ще бранимъ до край.

За селото: Василъ Т. Вѣчваровъ.

София.

Министру Прѣдседателю.

копие Прѣдседателю Народното събрание.

Съ голѣмо огорчение узнаваме отъ извѣщенiята, изказани въ народното събрание на 31 октомври т. г., че за нашата сѣдба, за сѣдбата на сѣверна Добруджа се води дипломатически споръ. Не стигатъ ли тѣ въковното робство и черното ромѣнско иго, та сѣга на ново ще трѣба да подаваме подлѣ жалитъ на хищника? Не, това Вие българскитъ избраници и правителство нѣма да допустите. Заявяваме Ви високо, искаме присъединението на цѣла Добруджа до устнето на Дунава къмъ освободителката ни — майка България. Рѣшени сме съ всички сѣрдцата да защитимъ родния си край.

Прѣдседателъ на Камбѣрското Черковно-училищно настоятелство: Ст. Ивановъ.

Добруджанци, разпространявайте вѣстникъ „Добруджа“.

че пейния Персиянъ е падналъ убитъ. Тяча, нѣта тогъ онзи, аха отъ нѣмѣдъ нищо полсѣнтено на научи, па и българскитъ побѣдопосци бързо разнебитиха ромѣнскитъ и руски войски, отблъснаха ги на сѣверъ и сѣгна съвѣтъ невъзможно да се направи справка. Съ прѣмалѣло отъ сѣрѣбъ и маки сѣрдце, прибули черния чепберъ и се бѣрѣсаше денъ и нощъ като птична въ клѣтка.

Днитъ бавно се раждатъ, а още по-бавно умиратъ, а ти се толи отъ томление за него.

Зина ужасна и люта дойде и отмина, а ти чезне и вѣхне. Зината е сѣвала живота върху земята, а нейвата тѣа скочили дувѣтата и волнитъ щеня на душа.

И чакаше тя, чакаше деня, когато очитъ нѣма вече да гледатъ, потъмнѣли свѣтъ, и кървавитъ зори на освободеното утро, като трепти отъ рѣдотъ и покана жаветъ твари къмъ пѣне хмни на свободата и еднитъ толики слова отравени къмъ всеблага Богъ да дари утѣха и прѣсуни съвѣтъ на нещастиятъ дѣца, изгубили бащинѣ си за сѣговата свобода.

Първенеца расте и галени очичи отправя къмъ сирота майка и моли отъ нея милуванитъ на татка.

Минаватъ пролѣтни утра обѣти съ млѣчно ровонъ заръ; минаватъ лѣтни вечери трепети, на слѣтчени мѣли, потнѣли въ пурпурната мантия на нощта,

която безшумно прѣгрѣща Добротица, люле дѣцата и стихва ги въ сѣнь.

Расте първенеца и съ малки рачички обвива майчина шийка, обвива съ цѣлувки прѣвѣхнатитъ извори отъ пейната велика горестъ, цѣлува загнѣзани скули и подкана да се събуди отъ втрѣщениа сѣнь на очичинето и заживѣе за него.

Какъ? ти да живѣе за дѣтето, за това сираче, останало безъ подкрепата на пейния Персиянъ. О! тежки сж днитъ и ужасни нощитъ. Тѣмнѣе живота, жѣлтѣе гората отъ есененъ мъртвостадъ и томливо невесело посрѣща и изпраща пейния мъртвостадъ и започватъ дълбоко въ гроба на забвениято сетни надежди.

II.

Ослѣнце изобилно облива пожелѣлитъ гори и прѣсно разорани поля Вирволица отъ слаби немощни сѣксани по радостни ромѣнски пѣлници вѣрви, по шосето за Бабадѣтъ и носи радостъ на майки, на жени, на дѣца Върватъ тѣ и нисли ту радни, ту сѣрѣбни разнушатъ или свиватъ брѣчнатъ на тѣхнитъ чѣла. Върватъ тѣ, а дѣсѣта съ мѣжъ балбоненъ шумъ, па датъ отъ есенна тѣга и затоплятъ земята за зименъ сѣнь. Върватъ и близо сж домоветъ, милитъ домоветъ, въ които се лѣзатъ слѣзи и бѣшуватъ риданята на стихващи денъ и нощъ.

(Слѣдва).

София.

Министру Председателю,
копие Председателю Народното Събрание.

Въ отговоръ на ония, които оспорватъ българскиятъ права върху Добруджа, искаме да се обяви незабавно присъединяването ѝ къмъ нашето общо отечество — България. Ръшени сме съ оръжие въ ръка да защитимъ свободата на нашия роденъ край и да не допуснемъ възвръщането на омразното ромънско владичество.

Добруджа е българска земя и българска трѣбва да си остане за винаги. Който оспорва това, ако е българинъ — прѣдатель е, ако е чужденецъ — е намъзъ.

Народенъ Комитетъ въ с. Фрицаей, Тучавско.
прѣдседателъ: Г. П. Матуловъ.

София.

Председателю Народното Събрание.

Молимъ, ний селянитѣ отъ Акбунаръ, магинско, да направятъ всичко отъ своя страна само и само нашия край да остане подъ българското владичество. Ние отъ скоро възвръщане и разбрахме живота подъ сѣнката на България. Не ни отнемайте и не дѣйте позволения други да ни отнематъ нашето истинско отечество.

За 90 акбунарски семейства, Николай Опришанъ.

София.

Председателю Народното Събрание.

Молимъ, направете всичко възможно, за да остане нашия край подъ българското владичество. Отъ ромънцѣтѣ ние сме запомнили само лошо, а нѣ въ бѣдѣ нѣхното владичество не обѣщава да бѣде по-хубаво. Въ никой случай не дѣйте ни третира като изкупителна жертва, защото ние сме частъ отъ живота тѣло на България. Една ампутация на тѣя членъ би причинило голѣми болки на нашето отечество, а за насъ би било смъртъ.

с. Акбунаръ, Магинска околия.

Председателъ на Черковно-училищ. Настоятелство,
Т. Рашковъ.

София Министру Председателю,
копие Председателю Народното Събрание,
и Дирекцията на Печата.

Споръ за родния ни край не може да има: живи рѣкове не се рѣжатъ. Готови сме да строимъ рѣката на палача, който би дръзналъ да вѣса отъ българската национална пѣтъ. Искаме немедленото възвръщане на българско управление въ цѣла Добруджа и обявяване присъединяването ѝ къмъ България. Издаваме високо гласъ си противъ третирането ни за жители на окупирана непрвѣтелска територия.

За жителитѣ на Бамона, Бодмелашка околия, прѣдседателъ на Мѣстния Народенъ Комитетъ: Димо Пеневъ.

София.

Министру Председателю.

Когато въ 1877/78 г. изгрѣ зарята на политическата ни свобода, по желанието на користната дипломация бѣхме откъснати отъ България и хвърлени въ ново не по-малко тежко робство. 38 години по-късно българския войникъ съ кръвта си дари свободата на многострадалната ни родина. Приклянали се прѣдъ неговитѣ безсѣятни подвизи, ний заявяваме, че нѣма да допуснемъ да се изкопатъ разкаситѣ вериги на чуждото потисничество и отправяме къмъ Васъ и цѣла български народъ молба, да ни поддържи въ новата борба, която ни се налага за запазване дѣлото на родната ни армия.

За жителитѣ на с. Расово, П. Еноевъ и Т. Савовъ, бивши опълченецъ и четникъ отъ Филиппъ Тотевата чета.

Министру Председателю,
копие Председателю Народното Събрание,
Дирекцията на Печата.

Споръ не може да има за родината на Стефанъ Караджа, за люлката на първото българско царство, земята на Аспаруха, Добротича. Добруджа си е българска земя и българска трѣбва да остане. Ние искаме присъединяването на цѣла Добруджа до устието на Дунавъ къмъ България и заявяваме, че не ще допуснемъ чуждо владичество въ този чисто български край, нѣма да допуснемъ чужди кракъ да тѣче гробовѣтъ на българскитѣ синове — герои и сме готови да посрѣщамъ всѣки ударъ отъ каждѣто и да иде той.

За черковно-училищното настоятелство и жителитѣ отъ с. Енасала, Бабадагско,

Прѣдседателъ: Илия М. Илиевъ.

София Министру Председателю,
копие Председателю Народното Събрание.

Отъ нѣсто на жителитѣ на с. Ай орманъ, Магинско, черковно-училищното настоятелство моли настоятелно присъединяването на Добруджа къмъ България.

Прѣдседателъ черковно-училищното настоятелство: Ив. Михайловъ. Членове: Ив. Мартиновъ и Матей Вартавъ.

До устието на Дунава нѣма нѣсто за чужди кракъ.

София.

Министру Председателю,
копие Председателю Народното Събрание.

Освѣтавяйки се на патриотизма Ви и цѣпейки подкрепата, която народното прѣдствителство Ви оказва, вѣрваме, че ще станете тѣлководители на възжеланата ни и ще вдигнете знамето на обединението на Северна Добруджа съ цѣлоуинна България.

Прѣдседателъ на Черковно-училищното настоятелство въ Черна-Вода: С. Павловъ.

София.

Министру Председателю,
копие Председателю Народното Събрание.

По поводъ изникналъ дипломатически споръ за сѣдбата на Северна Добруджа, ние жителитѣ на село Туркоа, магинска околия, събрали въ училището „Св. св. Кирилъ и Методий“, издаваме високо гласъ на протестъ противъ всѣко посѣгателство, отъ гдѣто и да иде то и сме рѣшили да защитимъ съ всѣки сръдства нашия роденъ край, напоенъ съ кръвта на героитѣ — светци, които паднаха за неговото освобождение.

Искаме немедленото присъединяване на Северна Добруджа — до устието на Дунава — къмъ България и възвръщане родно управление, нѣтъ дѣлото за нашето национално обединение ще остане незавършено, вѣнцѣтъ на славнитѣ борби на българскитѣ войникъ — само единъ бѣлъ.

Само българитѣ иматъ исторически права надъ тази вѣтна земя Добруджа.

Апелираме къмъ правителството, къмъ народното прѣдствителство, къмъ всѣки наши дипломати и ратници за българската свѣта и права кауза, да не допуснатъ по никой начинъ чуждо владичество въ Добруджа — люлката на нашето отечество!

За събранieto — мѣстния Народенъ Комитетъ:

Прѣдседателъ Т. В. Тончевъ
Секретаръ Ст. Д. Даскаловъ

София.

Министру Председателю, копие Председателю Народното Събрание.

Всѣки пълновѣзрастенъ гражданинъ отъ с. Сатуноу (магинска околия) събрали за обсъждане въпроса за своето политическо положение въ днешния моментъ, като взехме прѣдъ видъ:

1. Че прѣди 40 години вѣтна Добруджа послужила за развѣйна монета на дипломатията, като бѣ немилоствено откъсната отъ болия труцъ на новосвободена България;

2. Че при такъ търговска сѣлка на дипломатията, се извърши и прѣстѣпленето, като се хвърли цѣлъ единъ български народъ въ поитѣтъ на ромънски хитини — чокони;

3. Че въ стремлението си по скоро да величатъ българското имѣ въ неговата родна Добруджа, а съ това и да развѣчатъ прѣстѣпленето на тогавашната дипломация, букурещкитѣ мушнери, чрезъ силата на нѣй бруталната си власт, подложиха нечовоитѣ мораленъ гнетъ на тѣя нещастенъ народъ, когото тероризираха 40 години;

4. Че въ прѣдначертания и коварни си пѣти, тѣя алчни властници погасиха всѣки свѣтъно на българина: забраниха му родния езикъ; затвориша му училищата; лишиха му черквитѣ отъ свещеници, а за отмъщение на непокорнитѣ, прилагаша божомедни шпиконѣж и въбрско прѣсѣждане;

5. Че е вече дошѣлъ момента, да се турпъ край на вѣшня гнетъ, като ни се даде мечтаното освобождение и присъединение къмъ майка България.

РЪШИХМЕ:

1. Апелираме къмъ българското и външнотѣ правителства да обърнатъ най-сериозно внимание върху несправдата, до прѣстѣплене, извършена надъ нещастна Добруджа прѣди 40 години и да заработатъ най-энергично за възвръщането вобединението ни съ героиска България;

2. България Добруджа не бива да остане и за въ бѣдѣ въ положението на развѣйна монета, нѣтъ нѣтъ за мушния на ромънскитѣ хитиница — Намѣтата на загиналитѣ български герои по братскитѣ Добруджански полета ще бѣде освѣршена, ако не се даде обединението, за което сложиха воститѣ си.

3. Ако бѣха се явили домогания, противни на искането ни, което е естествено и исторически правдоподобно, то ние ще се боримъ съ всѣки сръдства противъ тѣхъ, но не ще останемъ подъ ромънската властъ.

За 75 подписа граждани. Велику Г. Красневъ

Хроника

Добруджански конгресъ.

Централния Добруджански Народенъ Съвѣтъ свиква въ Бабадагъ на 16, 17, 18 и 19 декември т. г. добруджански конгресъ.

Умоляватъ се делегитѣ да бѣждатъ най-късно на 16 сутринята въ Бабадагъ.

7 Австрийски воененъ заемъ. Подписанъ за 7 Австрийски воененъ заемъ се увеличаватъ вѣвмѣдно. Очаква се, че резултатъ ще бѣде лѣкъ бѣвмѣно. Извѣрредно благоприятнитѣ условия за подписване на 7 Австрийски воененъ заемъ прѣдставятъ нѣй-удобенъ случай за капитализиране.

Неосвободени добруджанци пѣлници Къмъ столбѣнитѣ въ минална брой 67 неосвободени българска добруджанци, намиращи се въ пѣлническитѣ лагери на сѣвѣнитѣ армии, прибавете:

1. Подисручикъ Ат. Ватушевъ, kas. IV, Stnbe 29, № 4964. Offizier gefangenelager Stralsund (Danholm).

2) Тодоръ Петковъ gefangene von der Rumänischen Armee. Kriegsgefangenenlager Ulm an Donau, Deutschland.

Въпросътъ за освобождението на всѣки цѣлненъ българинъ, принадлежащи къмъ ромънската армия, окончателно уреденъ съ правителствата на сѣвѣнитѣ намъ държави. Защо се банатъ още тѣя нещастници?

Лични Въ градътъ ни е пристигналъ по служебна работа генералъ-лейтенантъ Теневъ, който ни направилъ честта да посѣти редакцията на нашия вѣстникъ, за да се информира върху нѣкои работи.

Бойния празникъ. По случай бойния празникъ на Армията въ Бабадагъ бѣ отслуженъ молебень, а слѣдъ това и пѣнажида за загиналитѣ герои.

Възбрана върху бакъра въ търговско обръщение. Мѣдѣта (бакъра) въ царството, Моравско, Македония, Драмско и Добруджа се обявява за прѣдметъ отъ първа необходимостъ и се слага подъ възбрана и то само она, съставляващата прѣдметъ на търговия.

Всѣки притежателъ на стара и нова мѣдѣ, съставляваща прѣдметъ на търговия, трѣбва да я обявя най-късно до 1 декември прѣдъ околийскитѣ или градски реквизиционни комисии. Деклариранията мѣдѣ ще се реквизира до 10 декември и ще се заплаща, а) по 10 лв. килограмъ: новата на дѣски или имаща друга форма, б) по 14 лв. нова мѣдѣ, обработена на сѣдове или друи прѣдмети, в) по 8 лв. килгр. стара обработана мѣдѣ въ видъ ва сѣдове и други прѣдмети. Принадлежащитѣ къмъ сѣдовѣтъ състави части като жѣлѣзо, цугунъ, олово и др. се сѣмѣтатъ за мѣдни и се заплащатъ като такива. Укривателитѣ ще се прѣсѣждатъ най-строго.

7 АВСТРИЙСКИ ВОЕНЕНЪ ЗАЕМЪ

5 1/2% държавенъ заемъ по 92'50 крона
освободенъ отъ налози
5 1/2% държ. съкровищни бонове по 94'50 крона
освободенъ отъ налози

Подписчикътъ получава 1/2 възнаграждение освѣтѣ това, при почитаеия държавенъ заемъ — едномѣсечно лихвено възнаграждение.

Държавниятъ заемъ ще бѣде изплатенъ прѣвъ годинитѣ 1923 до 1957 чрезъ погашение.

Държавнитѣ съкровищни бонове ще бѣждатъ изплатени нанѣ августъ 1926 год.

Подписката продължава отъ 5 ноември до 8 декември 1917 година.

5-10.

Ново разписане на треноветѣ

Отъ 15 октомври между Браила и Букурещъ ще циркулира само единъ трентъ, който ще трѣгва отъ Браила въ 5 ч. сутринъ, а отъ Букурещъ за Браила въ 12 ч. на обѣдъ.